

- 5) rodzaj przedsiębiorstwa (oddziału) lub gospodarstwa, jego siedzibę względnie położenie, nieruchomości wchodzące w jego skład, obciążenia na tych nieruchomościach, wysokość kapitału zakładowego (udziału) oraz ogólną wartość przedsiębiorstwa lub gospodarstwa po odliczeniu obciążeń;
- 6) rodzaj, miejsce położenia, obszar, stopień i stan zabudowy nieruchomości (lub ich części) nie wchodzących w skład przedsiębiorstw lub gospodarstw, ustanowione na nich obciążenia oraz ogólną wartość nieruchomości po odliczeniu obciążeń;
- 7) rodzaj, opis i wartość mienia ruchomego, nie wyłączając towaru.

§ 6. Wygaśnięcie prawa własności, zarządu lub użytkowania mienia jak również wygaśnięcie należności podlega zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w ciągu 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o wygaśnięciu prawa lub należności.

§ 7. Osoby, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, obowiązane są na żądanie Narodowego Banku Polskiego lub władz dewizowych udzielać wszelkich wyjaśnień i dostarczać wszelkich danych dotyczących mienia i należności podlegających zgłoszeniu.

§ 8. Dowodem dopełnienia obowiązku zgłoszenia mienia i należności jest zaświadczenie Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadane go za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 205 i Nr 51, poz. 476).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1952 r.

w sprawie zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców.

Na podstawie art. 25 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowcy dewizowi obowiązani są zgłosić do Narodowego Banku Polskiego określone bliżej w § 2 znajdujące się w kraju i będące w ich posiadaniu lub zarządzie mienie cudzoziemców dewizowych oraz swoje zobowiązania pieniężne wobec zagranicy.

Obowiązek ten nie obejmuje mienia i zobowiązań zgłoszonych na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Krajowcy dewizowi będący jednostkami gospodarki uspołecznionej wolni są od obowiązku zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy wymienionych w § 2 pkt 5 podlegających zgłoszeniu z mocy osobnych przepisów.

§ 2. Zgłoszeniu podlegają:

- 1) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, także oddziały przedsiębiorstw zagranicznych, gospodarstwa rolne, leśne itp. oraz współwłasność tych przedsiębiorstw i gospodarstw (udziały);
- 2) nieruchomości nie wchodzące w skład przedsiębiorstw lub gospodarstw wymienionych w punkcie poprzedzającym lub ich części;
- 3) emitowane w Polsce lub za granicą papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od tych papierów;
- 4) wkłady oszczędnościowe;
- 5) zobowiązania pieniężne z wszelkich tytułów:

a) zyski roczne z przedsiębiorstw, gospodarstw i nieruchomości cudzoziemców, o ile w ciągu 6 miesięcy od zakończenia danego roku nie zostały wpłacone na rachunki zablokowane cudzoziemców,

b) z tytułu obrotu towarowego, usług, ubezpieczeń, odszkodowań, rent i emerytur, licencji, praw autorskich, kredytu pieniężnego itp. — jeżeli wartość zobowiązania w stosunku do jednego wierzyciela przekracza zł 500 i nie zostało ono wykonane w ciągu 6 miesięcy od dnia wymagalności wykonania.

§ 3. 1. Zgłoszenie powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia wejścia w posiadanie lub objęcia zarządu mienia, a co do zobowiązań od dnia upływu 6-miesięcznego okresu, o którym mowa w § 2 pkt 5, na formularzach ustalonych przez Narodowy Bank Polski.

Zobowiązania wykonywane okresowo podlegają jednorazowemu zgłoszeniu.

2. Zgłoszenie mienia (§ 2 pkt 1—4) znajdującego się w dniu wejścia w życie rozporządzenia w posiadaniu lub zarządzie jednostek gospodarki uspołecznionej powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Posiadane przez krajowców dewizowych mienie osób, które stały się cudzoziemcami dewizowymi po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz zobowiązania wobec tych osób powinny być zgłoszone w

ciągu 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o nabyciu przez te osoby charakteru cudzoziemca dewizowego.

§ 5. W zgłoszeniu należy podać:

- 1) rodzaj i przybliżoną wartość przedsiębiorstwa (oddziału) lub gospodarstwa, jego siedzibę względnie położenie, nieruchomości wchodzące w skład przedsiębiorstwa lub gospodarstwa i obciążenia na tych nieruchomościach oraz wysokość kapitału zakładowego (udziału);
- 2) rodzaj, miejsce położenia, obszar, stopień zabudowy nieruchomości (lub ich części) nie wchodzących w skład przedsiębiorstw i gospodarstw, ich przybliżoną wartość oraz ustanowione na nich obciążenia;
- 3) rodzaj, nazwę i ilość papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tych papierów, instytucję emitującą, walutę, na jaką te papiery opiewają, i ich wartość nominalną;
- 4) rodzaj, walutę i kwotę wkładu oszczędnościowego oraz instytucję, w której wkład się znajduje;
- 5) rodzaj i tytuł zobowiązania, walutę, wysokość i termin wymagalności wykonania oraz osobę wierzyciela.

§ 6. Ustanie posiadania (zarządu) mienia oraz wygaśnięcie zobowiązania podlega zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniającej zgłoszenie.

§ 7. Osoby, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, obowiązane są na żądanie Narodowego Banku Polskiego lub władz dewizowych udzielać wszelkich wyjaśnień i dostarczać wszelkich danych dotyczących mienia i zobowiązań podlegających zgłoszeniu.

§ 8. Dowodem dopełnienia obowiązku zgłoszenia mienia i zobowiązań jest zaświadczenie Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 206 i Nr 51, poz. 477).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1952 r.

w sprawie przywozu i wywozu wyrobów użytkowych ze złota i platyny, innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i klejnotów.

Na podstawie art. 30 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyrobami użytkowymi ze złota lub platyny są przedmioty z tych kruszców, określone w § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 137).

§ 2. 1. Kamieniami szlachetnymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są: brylanty, diamenty, szmaragdy, rubiny i szafiry. Na równi z kamieniami szlachetnymi traktuje się perły naturalne.

2. Klejnotami w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedmioty wykonane z kamieni szlachetnych wymienionych w ust. 1 w połączeniu ze złotem lub platyną.

§ 3. Wywóz za granicę wyrobów użytkowych ze złota lub platyny, innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i klejnotów jest bez zezwolenia zabroniony, z wyjątkami przewidzianymi w §§ 4, 5 i 6.

§ 4. 1. Osoba przekraczająca granicę na podstawie paszportu zagranicznego lub równoznacznego dokumentu wystawionego przez władze polskie w kraju może wywieźć jednorazowo służące do jej osobistego użytku wyroby użytkowe ze złota lub platyny oraz klejnoty następujących rodzajów: 1) obrączkę ślubną, 2) pierścionek lub sygnet, 3) parę kolczyków, 4) zegarek z dewizką lub bransoletką, 5) stalówkę przy wiecznym piórze oraz 6) krzyżyk lub medalik z łańcuszkiem — jeżeli przedmioty te są bez zmiany ich postaci zdadne do użytku zgodnie z normalnym ich przeznaczeniem i nie przekraczają zwykłej dla nich wagi.

2. Za osobę uprawnioną do wywozu w myśl przepisu ust. 1 uważa się również osobę uprawnioną do przekroczenia granicy łącznie z osobą, na imię której paszport zagraniczny lub równoznacznym dokument został wystawiony.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do osób wyjeżdżających za granicę na stałe.

§ 5. Osoba przekraczająca granicę na podstawie paszportu zagranicznego lub równoznacznego dokumentu